

Küll me oleme ikka omapärsed

Kirjutas Carl-Juhan Meri, 9.A
Pühapäev, 26 Mai 2019 20:48 -

Küll me oleme ikka omapärsed

Mihkel Raud „Eestlase käsiraamat: 100 asja, mida õige eestlane teeb“

Mihkel Raua „Eestlase käsiraamat“ on humoorikas teos, mida tõsiselt lugeda pole mõtet. Tegelikult isegi ei tohiks, sest muidu oleks võimatu raamatu sisust aru saada. Kindlasti pakub raamat äratundmisrõõmu kõigile eestlastele, isegi kui endal otsest kokkupuudet vastava tegevusega ei ole, siis vähemalt oskad ette kujutada, et eestlane tööpoolest nii teeb. Raamatus kirjeldatakse lühikeste, umbes 1-2 lehekülje pikkuste peatükkidena eestlaste eluolu. Kõik sündmused on võetud igapäevaelust, meie endi või teiste kaasmaalaste elu keskelt, ja kirjeldatud seda väga tõetruult, ainult natuke teisest vaatevinklist. Mul tekkis iga peatüki juures kas või väike muie suule, kuid siis imestasin, et tööpoolest see jutt klappib minu või mõne tuttava kohta. Näiteks fakt, et eestlane tsiteerib filme. Kas leidub mõnigi eestlane, kes ei ole kuulnud eestlast, kes tsiteerib Eesti filme? Ei leidu sellist!

Lisaks lõbusale tujule, mille raamat annab, saab ka mingil määral omapärase pildi eestlase kohta kokku panna. Võib öelda, et eestlane elab muidu tavalist elu, aga omamoodi püüdlemine samasuguse elamisstiili poole, nagu Põhjamaariikides ja Lääne-Euroopas, muudab maalase kohati liialt teiste moodi olla tahtva imelikuks. Samas võrtsitab seda nõukogude ja ilmselt ka kaugemast minevikust saadud liialdav ja samas kokkuhoidlik joon: kui raha on, siis kulutada seda pigem mitme odava kui ühe kalli ja kvaliteetse peale. Heaks näiteks raamatust on peatükk „Eestlane käib asutuse suvepäevadel“, kus üldjuhul vastavat üritust korraldab personali osakonna juhataja asetäitja ning tellida ei raatsita 2 Quick Starti, vaid ansamblit Sada ja Seened, mis kindlasti tollel päeval vaba juhtub olema ning pealekauba rahakotile kergem. Toitlustajaks tellitakse OÜ Mekimeistrid, kes Rootsi laua nime all serveerivad keedukartuleid, lihakastet ja rohke päevalilleõliga salatit. Kas tuleb kuidagipidi tuttav ette? Kui mitte, siis on sinus järele jäänud 99% eestlast!

Küll me oleme ikka omapärsed

Kirjutas Carl-Juhan Meri, 9.A
Pühapäev, 26 Mai 2019 20:48 -

Võis aru saada, et tahame paremad välja näha kui tegelikult. Seda nii omavahel kui väljaspool kodumaad. See on omane nii meile kui teistele rahvastele. Ainult vahendid on teised. Meie peame oma kunstnikke, heliloojaid ja autoreid ning leiutisi kõigi omadeks. Kui juttu tuleb Skype'ist, mis nüüdseks noortele juba vananenuna tundub, Arvo Pärdist või e-riigist, kiidetakse ja lausa ülistatakse neid ning öeldakse, et see on meie rahvuse leiutis. Siinjuures tuleb mõista, et oleme väike rahvus ja iga suursugune isik või asi maailmaareenil ongi meile olulise tähtsusega, kuid küsides Eesti inimestelt, kui paljud on kuulnud Arvo Pärti, siis esimesel võimalusel välismaalasele ütlevad, et ikka palju, kuid omadele tunnistavad, et ei tea ühtegi lugu.

Raamatut illustreerisid head joonistused. Peaaegu iga peatüki juures oli üks, kus kirjeldati läbi asjade eestlast. Kohati olid tavalised ja arusaadavad joonised, kohati pidi lausa pead murdma, aga sellevõrra tundus joonis vahvam.

Samas tekkis lugemisel ka soe ja kodune tunne, sest tegelikult me ju sellised olemegi. Sellist raamatut võib lugeda nii ühekorraga otsast otsani või peatüki kaupa, kui aega leidub. Põhjus on selles, et tegemist ei ole sidusa juturaamatuga, vaid tükk tüki haaval kokku pandud eestlase prototüübiga. Soovitan raamatut kõigile neile, kes soovivad ühtaegu kõhutäie naerda ja teisalt ka ennast rohkem tundma õppida.

Raamatu lõpus on ka väike test, kus saab proovile panna enda vastavust tõelisele eestlasele. Peatükke on sada, igaühe kohta paned linnukese tõele vastavuse kohta. Minus leidub 79%. Võtke kas tõe pähe või lihtsalt naljana!

Carl-Juhan Meri, 9.A